

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Machvmetis Saracenorum Principis, Eivsqve Svccessorum
Vitae, Ac Doctrina, Ipséque Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basel], [1543]

VD16 VD16 K 2583

Contra id quod lex Alchoran sit lex Abrahæ. 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98259)

uero ante mortis articulum, à datore ueniam misericordiam consequetur. Hæc esse uidetur intentio, ut suprà dictum est. Videtur tamen uarie loqui de transeuntibus de una lege in aliam. Dicitur enim sic in primo cap. Sciendum autem generaliter, quoniam omnis recte uiuens, Iudæus seu Christianus, seu lege sua relicta in aliam tendens, omnis scilicet Deum adorans, bonique gestor, indubitanter diuinum amorem consequetur, & infra: Omnis uero peccator, culpæ culpam accumulans, igne perenniter comburetur. Dicit omnis, generaliter, etiam sua lege relicta in aliam tendens. Cap. uero III. dicit: A tua lege desides, absque intermissione tuæ genti bellum inferent, usquequò eam ad suam legem si possibile sit conuertat, tuam autem propter aliam mutans, & in ea manens, hic & in alio seculo reus igitur ne indeficiente peribit. Ecce contra hoc quod primo generaliter dixit, nunc excipit homines suæ legis, scilicet quod illi in alia lege non saluentur. Et contra illud III. cap. sic dicit: Vim nequaquam propter legem inferas, cum recta prauaque uia patefactæ sint. Non credens in idola, sed in creatorem; mandatis dei sapientis & audientis, & omnibus eum adorantibus propitijs, e tenebris ad lucem perducitur. Incredulus autem contrario, distrahitur igne perpetuo cruciandus. Hoc dictum cum primo concordat, sine exceptione generaliter loquens. Sic V. cap. dicit: Credentes quidem in deum, peccatorumque suorum ueniam postulantes, et ab ignis feruore liberationem, abstinentes & ueraces, orationibus insistentes, & elemosynarum, deo teste & angelis atque scientibus, qui unum solum deum incomprehensibilem & sapientem creatorem esse fatentur, coram quo nulla lex probabitur, nisi tantum hominum sese totos suarumque negotia deo uouentium, paradisi gaudio perfruentur. Ecce quomodo generaliter loquitur, sicut in primo cap. Similiter dicit XI. cap. Omnes qui in deum crediderint, & iudicii diem expectantes benefecerint, nihil timeant. Cap. XXVII. aliter dicit: Scilicet tu librum, uidelicet Alchoran, ex insperato tibi missum habens, ab illius mandatis nequaquam ulterius digrediaris: ne sis incredulus, aut incredulorum adiutor. Et cap. XL. Quis deterior, quam post nostrorum preceptorum perceptionem delinquens, uel recedens? Iam per Moysen librum filijs Israël tradidimus, quem sequentes penitus indubitanter deo coniungentur. Ecce introducit deum illa dixisse: quasi quisque legem dei quam recepit tenere debeat; alioqui malus reputabitur. Et quia Christiani plus uariantes, iuxta alios legem secundum ipsum uariant, eos legem uariantes, sæpe ignominiose appellat. Secundum igitur hoc dictum, non solum de lege eius existens, sed nec Iudæus nec Christianus, sine transgressione & peccato legem semel acceptam mutare potest. Ait enim alibi, deum fideles & constantes in sua lege plus alijs diligere. Iterum dicit cap. XLVIII. Omnis quidem deum timens, & credens, ac faciens in hoc mundo, diuinam misericordiam assequitur. Et apertius cap. LI. sic dicit: Precepta quoque legum & mores, sicut Noë & tibi ac Abraham & Moysi ac CHRISTO patefecimus, nunc docemus. illis ergo adhærete, sicut lex præcipit, nec illis controuersantes, nec ab illis discedentes. Ecce aperte fatetur, non uelle præceptis legum & morum præteritis prophetis patefactis contradicere, sed illa docere: & ideo illis præcipit adhære, & nequaquam ab illis (ut lex præcipit) discedere. Alibi ait, Christianos & Iudæos incredulos, & omnes tales damnatos. Quis potest ex his solidi aliquid elicere?

CONTRA ID QVOD LEX ALCHORAN
sit lex Abraham. Cap. XI.

Sed dicito Mahumet, credulitas est necessitatis: tibi autem ais à Deo reuelatum, ut legem Abraham sequaris, non declinando ad dexteram uel ad si-

ad sinistram, ne reperiaris incredulus. Quomodo præsumis dicere, legem quam Alchoran continet, Dei esse, cum nulli ostendas Abraham talem legem dedisse? Nonne si tibi deus reuelauit legem Abraham sequendam? si lex Moyfi data, & lex CHRISTO data, sunt in diuinis libris testamenti et euangelij, ut asseris necessario a lege Abraham nec ad dexteram nec ad sinistram declinant. Quomodo igitur præsumis dicere, tuam legem eminare præ alijs? Non sunt duæ leges testamenti & euangelij, sed una diuina lex, quam CHRISTVS non soluit, sed compleuit, ostendendo spiritum intelligentiæ legis, qui sub litera continetur, & non cognoscebatur, necq; uetus, necq; nouum testamentum deuiat à lege Abraham, sed explicat ea quæ Abraham præcepta erant; scilicet quod coram domino ambularet, ut esset perfectus. Hoc præceptum Moyses explicat, quomodo coram Domino esset ambulandum, Christus uero explicat quomodo ambulans coram Domino iuxta explicationem legis Mosaicæ, peruenire possit ad perfectionem Abraham præceptam. Nihil igitur de lege Abraham restat explicandum, Quomodo igitur lex tua quæ Arabum dicitur, dici potest lex Abraham, quando ab euangelio declinat? Vtiq; nō debes præsumere, deum tibi maiorem peritiā dedisse quam CHRISTO, quem & tibi & cunctis prophetis præfers. Oportet igitur ut fatearis, non esse nisi unam legem & Abraham & Moyfi & CHRISTI: quæ seruantibus summam remunerationem æternæ uitæ promittit. Neque possunt esse plura perfectissima, cum quodlibet posset esse perfectius. Sola igitur una est perfectissima uia seu lex, ad unum perfectissimum finem perducens: quæ alia esse non potest, quā illa per quam CHRISTVS qui omnium perfectissimus, uiuit & docuit eundum. Quid facit te adeo uariantem & uacillantem in omnibus, nisi ignorantia CHRISTI? Dicis IESVM Mariæ uirginis filium esse CHRISTVM, & in hoc non erras: sed quid CHRISTVS sit, penitus ignoras. Si uero scires firmissima fide, CHRISTVM uerum filium Dei patris & Mariæ matris: tu uideres uitam æternam, quæ est summa & desideratissima felicitas, non esse per hominem attingibilem, nisi in ipso. Et deus in te maneret, & tu in deo: & non fluctuares in opinionibus eorum qui CHRISTVM ignorant. Utinam tu literas scriuisses, & studuisses saltem illius discipuli CHRISTI dilectissimi Ioannis euangelistæ parua Canonica epistola: uacasses utiq; à labore Alchoran, & acquiesceres illi luci ueritatis. Cur uoluit deus, ut illi in albis uestiti CHRISTVM sequerentur, toties in Alchoran summis laudibus extollerentur (de quorū numero fuit ille euangelista Ioannes CHRISTO dilectissimus, & permanēs uirgo) nisi ut uos illius libri Alchoran cultores, & illorum uitam & doctrinam perquirentes imitarentur. Querite igitur lucem in allegata epistola, ut ad CHRISTVM, qui lux uera est omnem hominem illuminantem pertingatis: & inuenietis thesaurum sapientiæ & intelligentiæ omnium scripturarum.

QVOD ALCHORAN MALE DICAT,

Abraham fuisse idololatram, & uera historia ponitur.

Cap. XII.

Quod autem euangelium perfectissime nobis legem Abraham tradiderit, nunc ostendere conabimur. Et primo, Euangelium & euangelij obseruatores non detrahunt laudi Abraham, quemadmodum Alchoran, & eius sequaces, qui aiunt Abraham primo idololatram, & post conuersionem suam Tharæ suum genitorem de idololatria reprehendisse. De quo multa Alchoran narrat. Hoc autem Abraham in ignominiam cedit, ut in doctrina Machumet legitur: quomodo ipse ob idololatriam illam, indignum se fatetur intercessorem apud Deum. Hoc Machumet non habuit ex textu ueteris testamenti, sed ex quadam

Testamenti & euangelij lex una.

Machumet literarum imperitus.

D. Ioannis epi sola canonica.

Abraham non fuisse idololatram.